Dosarul nr. 3-3435/2021
2-21189365-12-3-24122021

**H O T Ă R Â R E**
în numele Legii

02 martie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
în componența:
Președintele ședinței, judecătorul Ina Pruteanu
Grefierul Ilie Crîjanovschi

examinând în ședință de judecată publică acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Autoritatea Aeronautică Civilă împotriva Inspectoratului Control Financiar de Stat, terți Arsenii Alina, Bodolica Irina, Botnaru Cristina, Bzovîi Andrei, Cărăușu Sergiu, Cazan Valeriu, Ceban Valeriu, Cebanu Andrei, Cebanu Olga, Chiriliuc Igor, Ciobanu Magdalena-Mădălina, Cobzac Tatiana, Conovalov Vladimir, Coroleț chi Veaceslav, Cortac Natalia, Crețu Serghei, Croitor Sergiu, Croitoru Vasile, Culeva Nicolae, Curca Dorin, Curilova Elvira, Delibaltova Nina, Doru Cătălina, Drebujan Oleg, Dvornic Eugeniu, Fiti Alexandr, Gorea Vladimir, Grate Rodica, Gutium Anastasia, Kabanov Alexandr, Kuprina Irina, Latu Alexei, Manea Cristina, Melnic Vitalii, Muntean Simion, Nicolau Mihail, Niță Ala, Onesciuc Veronica, Păscăluță Mircea, Podlesnîi Serghei, Postolachi Mihail, Plamadeala Serhei, Railean Silvia, Rebeja Petru, Rusu Veronica, Țîpa Pavel, Țonu Victoria, Țurcan Natalia, Țurcan Tudor, Vozian Constantin, Znagovanu Marian, Buzu Nicolae, Stratan Dan, Nicolaescu Octavian, Coștei Eugeniu și Neaga Victor, cu privire la anularea prescripției nr. 25-05-10/1404 din 13 octombrie 2021, anularea deciziei nr. 25-12-10/1651 din 26 noiembrie 2021 emisă în urma examinării cererii prealabile, compensarea cheltuielilor de judecată,

**c o n s t a t ă :**

**Aspecte procedurale:**

La data de 24 decembrie 2021, Autoritatea Aeronautică Civilă a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției Financiare (Inspectoratului Control Financiar de Stat), terți Arsenii Alina, Bodolica Irina, Botnaru Cristina, Bzovîi Andrei, Cărăușu Sergiu, Cazan Valeriu, Ceban Valeriu, Cebanu Andrei, Cebanu Olga, Chiriliuc Igor, Ciobanu Magdalena-Mădălina, Cobzac Tatiana, Conovalov Vladimir, Coroleț chi Veaceslav, Cortac Natalia, Crețu Serghei, Croitor Sergiu,

Croitoru Vasile, Culeva Nicolae, Curca Dorin, Curilova Elvira, Delibaltova Nina, Doru Cătălina, Drebujan Oleg, Dvornic Eugeniu, Fiti Alexandr, Gorea Vladimir, Grate Rodica, Gutium Anastasia, Kabanov Alexandr, Kuprina Irina, Latu Alexei, Manea Cristina, Melnic Vitalii, Muntean Simion, Nicolau Mihail, Niță Ala, Onesciuc Veronica, Păscăluță Mircea, Podlesnîi Serghei, Postolachi Mihail, Plamadeala Serhei, Railean Silvia, Rebeja Petru, Rusu Veronica, Țîpa Pavel, Țonu Victoria, Țurcan Natalia, Țurcan Tudor, Vozian Constantin, Znagovanu Marian, Buzu Nicolae, Stratan Dan, Nicolaescu Octavian, Coștei Eugeniu și Neaga Victor cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil.

La 24 decembrie 2021, cauza menționată a fost distribuită aleatoriu spre examinare prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului-raportor Marcel Gandrabur.

Ulterior, cauza a fost supusă redistribuirii, fiind repartizată la 03 octombrie 2022 în procedura judecătorului Tatiana Avasiloaie, la 11 septembrie 2024 - în procedura judecătorului Gheorghe Stratulat, iar la 29 aprilie 2025 – în procedura judecătorului Elena Bolcan.

Prin încheierea din 16 iunie 2025 a vicepreședintei interimare a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a dispus supunerea redistribuirii cauzei de contencios administrativ menționate, unui alt judecător specializat în materie de contencios administrativ, pentru examinare.

La 16 iunie 2025, cauza menționată a fost redistribuită aleatoriu spre examinare prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului-raportor Ina Pruteanu.

**Pretențiile reclamantului:**

În motivarea cererii reclamanta a indicat că, la 03 februarie 2021, urmare a solicitării Prim-ministrului interimar, Inspectoratul Control Financiar de Stat (Inspecția Financiară) s-a prezentat la sediul Autorității Aeronautice Civile pentru efectuarea unei inspectări financiare tematice privind corectitudinea gestionării mijloacelor financiare, administrarea patrimoniului și salarizarea angajaților pentru perioada 01 ianuarie 2019 – 31 decembrie 2020.

Potrivit cererii, la 16 aprilie 2021, a fost întocmit raportul privind rezultatele inspectării financiare tematice efectuate la Autoritatea Aeronautică Civilă. Reclamanta a susținut că acest raport reprezintă o operațiune administrativă în sensul art. 15 alin. (1) din Codul administrativ, întrucât include doar constatări ale organului de control și nu produce efecte juridice de sine stătătoare.

Autoritatea Aeronautică Civilă a menționat că abia la 15 octombrie 2021 i-a fost comunicată Prescripția nr. 25-05-10/1404 din 13 octombrie 2021, emisă de Inspectoratul Control Financiar de Stat (Inspecția Financiară) în vederea lichidării pretinselor iregularități constatate în urma inspectării. În opinia reclamantei,

această prescripție constituie un act administrativ individual defavorabil în sensul art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, deoarece stabilește obligații concrete în sarcina Autorității Aeronautice Civile și produce efecte juridice externe.

Reclamanta a arătat că, potrivit alineatului 2 din prescripție, Inspectoratul Control Financiar de Stat (Inspecția Financiară) a constatat că, prin abatere de la prevederile art. 4 și 24 din Legea nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, unor angajați ai Autorității Aeronautice Civile le-ar fi fost calculat și achitat neîntemeiat salariu pentru cumularea funcțiilor angajaților aflați în deplasare, concediu ordinar sau instruiri, în sumă totală de 765,7 mii lei, precum și contribuții sociale și medicale aferente în sumă de 210,6 mii lei.

Autoritatea Aeronautică Civilă a susținut că la 10 noiembrie 2021 a depus cerere prealabilă împotriva prescripției, invocând ilegalitatea acesteia și încălcarea principiului legalității în activitatea administrativă. Potrivit reclamantei, Inspectoratul Control Financiar de Stat (Inspecția Financiară) nu a soluționat cererea prealabilă în termenul prevăzut de art. 167 alin. (3) din Codul administrativ, iar decizia privind cererea prealabilă a fost comunicată reclamantei abia la 01 decembrie 2021, peste termenul legal.

În susținerea acțiunii, reclamanta a invocat neclaritatea și ambiguitatea prevederilor art. 4 din Legea nr. 270/2018, referitoare la noțiunea de „funcție temporar absentă”. Autoritatea Aeronautică Civilă a menționat că între versiunile în limba română și limba rusă ale textului legal există diferențe de punctuație care generează interpretări juridice diferite. Astfel, reclamanta a explicat că în varianta în limba română a normei legale apare o virgulă după sintagma „până la 60 de zile calendaristice”, urmată de enumerarea situațiilor privind boala, concediul de studii, concediul neplătit, detașarea și concediul de maternitate. Potrivit regulilor gramaticale și de punctuație, această structură ar indica faptul că perioada de 60 de zile nu se aplică tuturor situațiilor enumerate ulterior. În schimb, în varianta în limba rusă, lipsa virgulei după sintagma echivalentă ar genera concluzia opusă, și anume că limita de 60 de zile include toate cazurile enumerate. Reclamanta a susținut că această diferență de punctuație produce interpretări neuniforme și demonstrează caracterul echivoc al normei juridice.

În acest context, Autoritatea Aeronautică Civilă a afirmat că interpretarea dată de pârât dispozițiilor art. 4 și art. 24 din Legea nr. 270/2018 este una subiectivă și contrară sensului gramatical al textului normativ în limba română.

Suplimentar, reclamanta a invocat că interpretarea promovată de organul de control contravine art. 43 din Constituția Republicii Moldova privind dreptul la muncă și protecția muncii, întrucât creează o discriminare între salariații care exercită cumulul funcțiilor vacante și cei care exercită atribuțiile unor persoane aflate în concedii, deplasări sau instruiri. Potrivit reclamantei, în timp ce prima categorie de salariați beneficiază de remunerare suplimentară, cea de-a doua

categorie ar fi lipsită de acest drept conform interpretării autorității publice pârâte, ceea ce ar afecta dreptul la condiții echitabile de muncă.

În ceea ce privește dreptul pretins vătămat, Autoritatea Aeronautică Civilă a invocat că prescripția contestată îi afectează grav dreptul și posibilitatea de a organiza exercitarea interimatului funcțiilor publice de conducere în condițiile prevăzute de art. 49 din Legea nr. 158/2008 privind funcția publică și statutul funcționarului public.

Reclamanta a menționat că desemnarea temporară a unui angajat într-o funcție de conducere este condiționată de acordul scris al acestuia, iar lipsa remunerării suplimentare ar determina funcționarii să refuze exercitarea interimatului. În opinia reclamantei, această situație ar afecta grav funcționarea instituției, deoarece subdiviziunile-cheie ar putea rămâne fără conducători în perioadele în care titularii funcțiilor sunt în concedii, deplasări sau instruiri.

Autoritatea Aeronautică Civilă a exemplificat că ar putea fi afectate activități esențiale precum reglementarea normativ-juridică, supravegherea utilizării spațiului aerian, certificarea și controlul în aviația civilă, activitățile de registru și cooperarea internațională. Totodată, s-a susținut că imposibilitatea de a desemna persoane pentru exercitarea interimatului afectează drepturile și atribuțiile prevăzute în Regulamentul privind organizarea și funcționarea Autorității Aeronautice Civile, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 133/2019.

De asemenea, reclamanta a invocat că prescripția produce efecte juridice directe asupra sa, întrucât impune obligația recuperării sumelor considerate neîntemeiat achitate angajaților instituției.

Totodată, Autoritatea Aeronautică Civilă a arătat că Inspecția Financiară nu a atras în procedura administrativă angajații care au beneficiat de suplimentele salariale vizate de control, deși aceștia erau persoane ale căror drepturi și interese puteau fi afectate direct. Potrivit reclamantei, această omisiune contravine prevederilor art. 44 alin. (2) și (3) din Codul administrativ, care reglementează participarea obligatorie a persoanelor ale căror drepturi și obligații sunt vizate de procedura administrativă.

În consecință, reclamanta a solicitat atragerea în proces a tuturor angajaților care au beneficiat de sporurile salariale contestate, precum și a persoanelor care au exercitat funcția de director al Autorității Aeronautice Civile în perioada supusă controlului financiar.

În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 17, 20, 39, 189, 196, 206 și 209 din Codul administrativ, invocând existența unui drept vătămat prin emiterea prescripției contestate și prin decizia de respingere a cererii prealabile.

În concluzie, reclamanta a susținut că Prescripția nr. 25-05-10/1404 din 13 octombrie 2021 și Decizia nr. 25-12-10/1651 din 26 noiembrie 2021 au fost emise

cu interpretarea eronată a prevederilor legale aplicabile, cu încălcarea principiului legalității și a normelor procedurale administrative, motiv pentru care a solicitat anularea integrală a acestora.

La 12 ianuarie 2026, reclamanta a depus o cerere de completare a acțiunii, solicitând suplimentar compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 160-161, vol. II).

**Obiecțiile pârâtului:**

La 16 martie 2022, Inspectoratul Control Financiar de Stat a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, iar la 13 octombrie 2022 a depus o referință suplimentară, prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintată de Autoritatea Aeronautică Civilă ca fiind neîntemeiată (f.d 106-112, 145-155, vol. I).

În motivarea poziției sale procesuale, autoritatea publică pârâtă a invocat faptul că inspectarea financiară tematică a activității economico-financiare a Autorității Aeronautice Civile a fost efectuată în baza solicitării Prim-ministrului interimar nr. 12-96-10-511 din 27 ianuarie 2021 și a vizat gestionarea mijloacelor financiare, administrarea patrimoniului și salarizarea angajaților pentru perioada 01.01.2019 – 31.12.2020. Potrivit organului de control, verificările au fost realizate în baza documentelor primare contabile prezentate benevol de către Autoritatea Aeronautică Civilă, fiind constatate abateri de la prevederile art. 4 și art. 24 din Legea nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar.

Astfel, Inspectoratul Control Financiar de Stat a menționat că unor angajați ai reclamantei le-a fost calculat și achitat neîntemeiat salariu pentru cumularea funcțiilor angajaților aflați în deplasare, concediu ordinar și la instruiri, în sumă totală de 765,7 mii lei, la care s-au adăugat contribuții sociale și prime de asigurare medicală obligatorie în sumă de 210,6 mii lei. În baza acestor constatări a fost emisă Prescripția nr. 25-05-10/1404 din 13 octombrie 2021 privind lichidarea iregularităților constatate.

Referitor la argumentele reclamantei privind interpretarea neuniformă a noțiunii de „funcție temporar absentă”, Inspectoratul Control Financiar de Stat a susținut că afirmațiile Autorității Aeronautice Civile sunt eronate și nejustificate. În acest sens, a invocat prevederile art. 54 alin. (3) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, conform cărora, în cazul existenței unor discrepanțe între textul în limba română și traducerea în altă limbă, prevalează textul în limba de stat. Potrivit instituției, legislația Republicii Moldova oferă expres soluția juridică pentru asemenea situații, astfel încât eventualele diferențe de punctuație sau formulare dintre varianta română și cea rusă nu pot constitui temei pentru anularea actului administrativ emis.

Mai mult, autoritatea publică pârâtă a arătat că interpretarea oficială a legilor și asigurarea aplicării uniforme a acestora reprezintă competența exclusivă a Parlamentului Republicii Moldova, potrivit art. 66 din Constituție și art. 72 din

Legea nr. 100/2017. Prin urmare, organul de inspectare a susținut că nu îi revine obligația de a interpreta normele legale, ci doar de a le aplica în limitele competenței conferite de lege.

Cu privire la pretinsa încălcare a art. 43 din Constituție privind dreptul la muncă și protecția muncii, Inspectoratul Control Financiar de Stat a menționat că raporturile de muncă și remunerarea salariaților țin de relațiile dintre angajator și angajat, fiind reglementate de Codul muncii și legislația salarială aplicabilă. Instituția a subliniat că activitatea sa a vizat exclusiv verificarea legalității utilizării fondurilor publice și nu restrângerea drepturilor salariale ale angajaților. Totodată, a invocat prevederile art. 55 și art. 130 din Constituție, accentuând obligația autorităților publice de a utiliza corect resursele financiare ale statului și de a respecta cadrul normativ privind salarizarea în sectorul bugetar.

În ceea ce privește solicitarea reclamantei de diminuare a sumei pretins neîntemeiate cu 4580,26 lei, sumă restituită benevol de către unul dintre angajați, pârâtul a apreciat această cerere drept inadmisibilă. Instituția a susținut că restituirea benevolă confirmă corectitudinea constatărilor efectuate în cadrul inspectării și demonstrează că metodologia de calcul aplicată de organul de control a fost legală și întemeiată. Totodată, a menționat că obligația efectuării corectărilor contabile și a restabilirii situației conforme legii aparține exclusiv entității verificate și nu organului de inspectare.

Cu referire la pretinsa nerespectare a termenului de examinare a cererii prealabile prevăzut de art. 167 alin. (3) din Codul administrativ, pârâtul a invocat caracterul special al competențelor sale administrative și cadrul normativ specific care reglementează activitatea de inspectare financiară. Instituția a făcut trimitere la art. 2 alin. (2), art. 53 și art. 54 din Codul administrativ, susținând că activitatea sa este guvernată inclusiv de norme speciale derogatorii. În opinia organului de control, reclamanta și-a exercitat în mod efectiv dreptul de acces la justiție, astfel încât nu poate fi reținută existența unei vătămări procesuale cauzate prin depășirea termenului de examinare a cererii prealabile.

În concluzie, Inspecția Financiară a reiterat că a acționat în limitele competenței conferite de lege, cu respectarea principiilor legalității, bunei-credințe și interesului public. Instituția a susținut că Autoritatea Aeronautică Civilă nu a demonstrat încălcarea unui drept propriu în sensul art. 17 din Codul administrativ, nu a prezentat probe concludente care să combată constatările inspectării și nu a justificat temeiurile concrete pentru anularea sau suspendarea actelor administrative contestate. În consecință, a solicitat instanței respingerea integrală a acțiunii și declararea acesteia ca inadmisibilă.

**Obiecțiile terților:**

Prin încheierea din 21 ianuarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-au atras în proces în calitate de persoane terțe: Arsenii Alina, Bodolica Irina, Botnaru Cristina, Bzovîi Andrei, Cărăușu Sergiu, Cazan Valeriu, Ceban Valeriu, Cebanu Andrei, Cebanu Olga, Chiriliuc Igor, Ciobanu Magdalena-Mădălina, Cobzac Tatiana, Conovalov Vladimir, Coroleț chi Veaceslav, Cortac Natalia, Crețu Serghei, Croitor Sergiu, Croitoru Vasile, Culeva Nicolae, Curca Dorin, Curilova Elvira, Delibaltova Nina, Doru Cătălina, Drebujan Oleg, Dvornic Eugeniu, Fiti Alexandr, Gorea Vladimir, Grate Rodica, Gutium Anastasia, Kabanov Alexandr, Kuprina Irina, Latu Alexei, Manea Cristina, Melnic Vitalii, Muntean Simion, Nicolau Mihail, Niță Ala, Onesciuc Veronica, Păscăluță Mircea, Podlesnîi Serghei, Postolachi Mihail, Plamadeala Serhei, Railean Silvia, Rebeja Petru, Rusu Veronica, Țîpa Pavel, Țonu Victoria, Țurcan Natalia, Țurcan Tudor, Vozian Constantin, Znagovanu Marian, Buzu Nicolae, Stratan Dan, Nicolaescu Octavian, Coștei Eugeniu și Neaga Victor (f.d. 70, vol. I).

La 24 februarie 2022, terții Ciobanu Magdalena-Mădălina, Latu Alexei, Cazan Valeriu, Croitor Sergiu, Botnaru Cristina, Dvornic Eugen, Znagovanu Marian, Cebanu Andrei, Cortac Natalia, Rusu Veronica, Culeva Nicolae, Vozian Constantin, Manea Cristina, Gutium Anastasia, Onești uc Veronica, Bodolica Irina și Arsenii Alina, au depus o poziție procesuală prin care au susținut integral cererea de chemare în judecată înaintată de Autoritatea Aeronautică Civilă și au solicitat anularea Prescripției Inspecției Financiare nr. 25-05-10/1404 din 13 octombrie 2021, considerând-o ilegală (f.d. 81-84, vol. I).

În motivarea poziției lor, terții au arătat că, în perioada anilor 2019–2020, reclamanta a emis dispoziții în temeiul art. 24 alin. (1) din Legea nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, prin care unor angajați li s-a dispus cumularea atribuțiilor funcției de bază cu atribuțiile unor funcții temporar absente. Potrivit acestora, funcțiile temporar absente includeau și situațiile în care titularii funcțiilor se aflau în deplasare de serviciu, concediu anual de odihnă sau la instruiri.

Terții au invocat definiția noțiunii de „funcție temporar absentă” prevăzută la art. 4 din Legea nr. 270/2018, în redactarea aplicabilă până la 31 decembrie 2021, susținând că formularea legală permitea interpretarea potrivit căreia orice lipsă de la serviciu pe o perioadă de până la 60 de zile calendaristice constituia o situație de funcție temporar absentă. În susținerea acestei interpretări, aceștia au invocat modificările operate ulterior prin Legea nr. 204/2021, intrată în vigoare la 01 ianuarie 2022, prin care legiuitorul a modificat semnele de punctuație și structura definiției respective. Potrivit terților, această intervenție legislativă demonstrează că textul anterior era susceptibil de interpretări și că modificarea ulterioară a reprezentat o clarificare și o schimbare a sensului normei juridice. Astfel, aceștia

au concluzionat că reclamanta a aplicat corect prevederile legale în redactarea existentă la momentul efectuării plăților contestate.

De asemenea, persoanele terțe au contestat legalitatea pct. 3 din Prescripția Inspecției Financiare, prin care Autoritatea Aeronautică Civilă a fost obligată să întreprindă măsuri de recuperare a sumei de 976,3 mii lei considerate cheltuieli neîntemeiate. În acest sens, au invocat prevederile art. 148 alin. (5) din Codul muncii, conform cărora salariul plătit în plus salariatului, inclusiv în cazul aplicării greșite a legislației, nu poate fi urmărit spre restituire, cu excepția cazurilor de eroare de calcul. Potrivit terților, sumele achitate angajaților Autorității Aeronautice Civile au reprezentat remunerații pentru muncă efectiv prestată și, prin urmare, nu puteau fi recuperate de la salariați.

Totodată, terții au arătat că plățile salariale contestate au fost efectuate în baza unor dispoziții semnate de directorul Autorității Aeronautice Civile, care constituie acte administrative individuale în sensul art. 10 alin. (1) din Codul administrativ. Aceștia au subliniat că funcționarii publici erau obligați, potrivit art. 23 alin. (1) din Legea nr. 158/2008 privind funcția publică și statutul funcționarului public, să execute dispozițiile conducătorului autorității publice. Întrucât dispozițiile respective nu au fost anulate sau abrogate și au produs efecte juridice obligatorii, terții au susținut că angajații reclamantei au acționat legal și cu bună-credință în executarea atribuțiilor stabilite prin actele administrative emise de conducerea instituției.

În concluzie, persoanele terțe au solicitat admiterea integrală a cererii de chemare în judecată formulată de Autoritatea Aeronautică Civilă.

La 11 martie 2022, avocatul Ștefan Burlaca, acționând în interesele terților Cortac Natalia, Delibaltova Nina, Culeva Nicolae,Onești Veronica, Gorea Vladimir, Gutium Anastasia, Coroleț chi Veaceslav, Curca Dorin, Rebeja Petru, Rusu Veronica, Postolachi Mihail, Chiriliuc Igor, în baza mandatelor anexate la materialele cauzei (f.d. 91-102, vol. I), a depus referință asupra pretențiilor reclamantei, solicitând admiterea acțiunii (f.d. 103-105, vol. I).

Persoanele terţe au susţinut că, în urma controlului financiar efectuat pentru perioada 01.01.2019–31.12.2020, autoritatea pârâtă a constatat că angajaţii Autorității Aeronautice Civile au exercitat suplimentar atribuţiile unor funcţii temporar absente, ceea ce a determinat majorarea volumului de muncă şi a responsabilităţilor acestora. În opinia terţilor, exercitarea cumulativă a atribuţiilor unei alte funcţii presupune în mod inevitabil o sarcină suplimentară, iar principiile generale ale dreptului muncii impun remunerarea proporţională a muncii efectiv prestate şi interzic tratamentul discriminatoriu între salariaţi.

Aceştia au invocat că reclamanta a acordat suplimente salariale în temeiul art. 4 şi art. 24 alin. (1) din Legea nr. 270/2018, care prevăd dreptul salariatului de a beneficia de suplimente pentru cumularea atribuţiilor funcţiei deţinute cu

atribuţiile unei funcţii vacante sau temporar absente. Potrivit interpretării terţilor, noţiunea de „funcţie temporar absentă”, în redactarea aplicabilă perioadei verificate, includea toate situaţiile în care titularul funcţiei lipsea temporar de la serviciu, inclusiv concediul anual de odihnă, deplasările de serviciu şi instruirile, atât timp cât absenţa nu depăşea 60 de zile şi raporturile de serviciu nu erau suspendate.

Terţii au subliniat că, în toate cazurile analizate, titularilor funcţiilor li s-a păstrat locul de muncă, iar raporturile de serviciu nu au fost suspendate, motiv pentru care reclamanta era îndreptăţită să achite suplimentele pentru cumularea atribuţiilor. Ei au respins interpretarea Inspecţiei Financiare (ICFS) potrivit căreia asemenea suplimente nu ar fi aplicabile în cazul concediilor de odihnă, deplasărilor sau instruirilor, arătând că o asemenea abordare ar crea un tratament discriminatoriu între salariaţi şi ar încălca principiul remunerării egale pentru muncă de valoare egală.

De asemenea, persoanele terţe au susţinut că neplata suplimentelor pentru munca suplimentară efectiv prestată ar echivala cu impunerea unei munci forţate, contrar principiilor fundamentale ale dreptului muncii. În opinia acestora, chiar şi în ipoteza în care Legea nr. 270/2018 nu ar reglementa expres asemenea situaţii, dispoziţiile sale trebuiau completate cu prevederile art. 156 din Codul muncii şi ale Legii nr. 158/2008, care permit acordarea sporurilor pentru cumularea funcţiilor şi pentru exercitarea atribuţiilor unui salariat temporar absent.

La 13 aprilie 2022, au depus referință terții Nicolaescu Octavian și Gorea Vladimir, solicitând admiterea acțiunii (f.d. 120-121, vol. I).

La 03 ianuarie 2025, terțul Stratan Dan s-a expus prin referință asupra cererii de chemare în judecată, solicitând admiterea acesteia (f.d. 19-20, vol. II).

**În ședința de judecată**, reprezentantul reclamantei, Oleg Balmuș, a susținut în fapt și drept cererea de chemare în judecată și cererea concretizată, solicitând admiterea acțiunii în contencios administrativ cu anularea actului administrativ individual defavorabil.

Reprezentantul autorității publice pârâte, Inspectoratul Control Financiar de Stat, Viorel Cebotari, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și drept indicate în referință.

Reprezentantul persoanelor terțe - Cortac Natalia, Delibaltova Nina, Culeva Nicolae,Onești Veronica, Gorea Vladimir, Gutium Anastasia, Coroletchi Veaceslav, Curca Dorin, Rebeja Petru, Rusu Veronica, Postolachi Mihail, Chiriliuc Igor, avocatul Ștefan Burlaca, în ședința de judecată a susținut cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea acesteia.

TerțiiArsenii Alina, Bodolica Irina, Botnaru Cristina, Bzovîi Andrei, Cărăușu Sergiu, Cazan Valeriu, Ceban Valeriu, Cebanu Andrei, Cebanu Olga,

Chiriliuc Igor, Ciobanu Magdalena-Mădălina, Cobzac Tatiana, Conovalov Vladimir, Coroleţchi Veaceslav, Cortac Natalia, Creţu Serghei, Croitor Sergiu, Croitoru Vasile, Culeva Nicolae, Curca Dorin, Curilova Elvira, Delibaltova Nina, Doru Cătălina, Drebujan Oleg, Dvornic Eugeniu, Fiti Alexandr, Gorea Vladimir, Grate Rodica, Gutium Anastasia, Kabanov Alexandr, Kuprina Irina, Latu Alexei, Manea Cristina, Melnic Vitalii, Muntean Simion, Nicolau Mihail, Niță Ala, Onesciuc Veronica, Păscăluță Mircea, Podlesnîi Serghei, Postolachi Mihail, Plamadeala Serhei, Railean Silvia, Rebeja Petru, Rusu Veronica, Țîpa Pavel, Țonu Victoria, Țurcan Natalia, Țurcan Tudor, Vozian Constantin, Znagovanu Marian, Buzu Nicolae, Stratan Dan, Nicolaescu Octavian, Coștei Eugeniu și Neaga Victor, în ședința de judecată nu s-au prezentat, fiindu-le comunicată data, ora și locul desfășurării ședinței în corespundere cu prevederile normelor de procedură, nu au comunicat instanței motivele absenței sale și nu au solicitat amânarea examinării cauzei.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 218 lit. d) din Codul administrativ, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa participanților la proces absenți.

**Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ:**

În fapt și în drept, obiectul acțiunii în contencios administrativ îl constituie acțiunea în contencios administrativ înaintată de Autoritatea Aeronautică Civilă împotriva Inspectoratului Control Financiar de Stat, terți Arsenii Alina, Bodolica Irina, Botnaru Cristina, Bzovîi Andrei, Cărăușu Sergiu, Cazan Valeriu, Ceban Valeriu, Cebanu Andrei, Cebanu Olga, Chiriliuc Igor, Ciobanu Magdalena-Mădălina, Cobzac Tatiana, Conovalov Vladimir, Coroleţchi Veaceslav, Cortac Natalia, Creţu Serghei, Croitor Sergiu, Croitoru Vasile, Culeva Nicolae, Curca Dorin, Curilova Elvira, Delibaltova Nina, Doru Cătălina, Drebujan Oleg, Dvornic Eugeniu, Fiti Alexandr, Gorea Vladimir, Grate Rodica, Gutium Anastasia, Kabanov Alexandr, Kuprina Irina, Latu Alexei, Manea Cristina, Melnic Vitalii, Muntean Simion, Nicolau Mihail, Niță Ala, Onesciuc Veronica, Păscăluță Mircea, Podlesnîi Serghei, Postolachi Mihail, Plamadeala Serhei, Railean Silvia, Rebeja Petru, Rusu Veronica, Țîpa Pavel, Țonu Victoria, Țurcan Natalia, Țurcan Tudor, Vozian Constantin, Znagovanu Marian, Buzu Nicolae, Stratan Dan, Nicolaescu Octavian, Coștei Eugeniu și Neaga Victor, cu privire la anularea prescripției nr. 25-05-10/1404 din 13 octombrie 2021, anularea deciziei nr. 25-12-10/1651 din 26 noiembrie 2021 emisă în urma examinării cererii prealabile, compensarea cheltuielilor de judecată.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea

stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Instanța de judecată reține că, în temeiul art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Conform art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Potrivit art. 162 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Dacă autoritatea publică nu soluționează petiția în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă.

Alineatul (3) lit. a) al aceluiași articol, prevede că, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul.

Prin urmare, respectând prevederile art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, la 10 noiembrie 2021, Autoritatea Aeronautică Civilă a depus în adresa Inspectoratului Control Financiar de Stat (Inspecției Financiare) o cerere prealabilă, solicitând: suspendarea executării prescripției nr. 25-05-10/1404 din 13 octombrie 2021; anularea prescripției nr. 25-05-10/1404 din 13 octombrie 2021 (f.d. 16-20, vol. I).

Prin răspunsul nr. 25-12-10/1651 din 26 noiembrie 2021, emis în urma examinării cererii prealabile, autoritatea publică pârâtă a reiterat poziția sa și a respins cererea prealabilă depusă de reclamantă (f.d. 21-25, vol. I).

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană, care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ

se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Astfel, analizând materialele cauzei în coroborare cu materialele dosarului administrativ, precum și argumentele participanților la proces, având în vedere faptul că în prezenta cauză părțile nu au invocat și nu au dovedit prin probe pertinente că ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau că, la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, nu sunt temeiuri de a considera că acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 din Codul administrativ, a fost respectată procedura de adresare în instanța de judecată, acțiunea a fost semnată și depusă de directorul-interimar al Autorității Aeronautice Civile, Vasile Șaramet, care dispune de o astfel de împuternicire conform extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice, anexat la materialele cauzei, iar reclamanta poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Autoritatea Aeronautică Civilă, întrunește condițiile pentru admisibilitate a unei acțiuni în contenciosul administrativ și, respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

**Aprecierea instanței:**

Audiind explicațiile participanților la proces, examinând circumstanțele de fapt și drept invocate prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în proces, instanța de judecată ajunge la concluzia că este legal și întemeiat să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ, din următoarele considerente.

Potrivit art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Instanța mai notează că, în corespundere cu art. 1 alin. (1) din Codul administrativ, legislația administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la înfăptuirea activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia. (2) Legislația administrativă se întemeiază pe normele constituționale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi și în alte acte normative subordonate legii, care reglementează

raporturile administrative și care trebuie să fie în concordanță cu Constituția Republicii Moldova. (3) Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sunt emise în temeiul legii și nu contravin ei.

Instanța ține să menționeze că, în conformitate cu art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În acord cu reglementările legale statuate la art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 din Codul administrativ prevede că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În concordanță cu art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În accepțiunea art. 21 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În temeiul art. 22 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 30 din Codul administrativ, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

Conform art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Conform art. 32 din Codul administrativ, procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuția unui participant, acestuia i se comunică neîntârziat, într-un limbaj clar și ușor de înțeles, acțiunile care trebuie întreprinse. În condițiile legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

Conform art. 38 din Codul administrativ, înaintea fiecărei decizii judecătorești pe fond, participanților la proces li se oferă posibilitatea de a-și expune punctul de vedere. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță de judecată independentă, imparțială și instituită prin lege.

În acest scop, instanța de judecată este obligată să dispună toate măsurile permise de lege și să asigure desfășurarea cu celeritate a procesului.

În corespundere cu art. 39 din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Prin prisma art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Din actele cauzei și ale dosarului administrativ, judecătorul constată următoarea stare de fapt.

La 16 aprilie 2021, a fost întocmit Raportul privind rezultatele inspectării financiare tematice la Autoritatea Aeronautică Civilă (f.d. 38-64).

La 13 octombrie 2021, Inspectoratul Control Financiar de Stat (Inspecție Financiară) a emis Prescripția nr. 25-05-10/1404 cu privire la lichidarea iregularităților constatate în rezultatul inspectării financiare tematice efectuate la Autoritatea Aeronautică Civilă (f.d. 14-15).

Potrivit prescripției nr. 25-05-10/1404 din 13 octombrie 2021, s-au constatat un șir de încălcări care au servit drept temei pentru emiterea actului administrativ menționat, prin care s-a solicitat:

1. De examinat rezultatele inspectării și de întreprins măsuri eficiente în scopul înlăturării încalcărilor depistate și neadmiterii acestora în viitor.

2. De informat persoanele vizate în raportul inspectării financiare despre iregularitățile constatate.

3. De asigurat întreprinderea măsurilor eficiente privind recuperarea cheltuielilor neîntemeiate în sumă de 976,3 mii lei și de efectuat corectările ce se impun în evidența contabilă și rapoartele financiare.

4. De asigurat studierea și respectarea de către persoanele responsabile a prevederilor actelor legislative și normative, indicate în partea constatantă a prescripției.

5. De îmbunătățit procedurile managementului financiar și control intern în scopul realizării obiectivelor, cu respectarea principiilor de transparență și răspundere, economicitate, eficiență și eficacitate, legalitate și integritate, în conformitate cu prevederile Legii privind controlul financiar public intern nr. 229 din 23.09.2010, art. 13 si 41 din Legea contabilității nr. 113 din 27.04.2007 si Ordinului Ministerului Finanțelor „Cu privire la aprobarea Standardelor naționale de control intern în sectorul public” nr. 189 din 05.11.2015.

La 10 noiembrie 2021, Autoritatea Aeronautică Civilă a depus în adresa Inspectoratului Control Financiar de Stat (Inspecției Financiare) o cerere prealabilă, solicitând: suspendarea executării prescripției nr. 25-05-10/1404 din 13

octombrie 2021; anularea prescripției nr. 25-05-10/1404 din 13 octombrie 2021 (f.d. 16-20, vol. I).

Prin răspunsul nr. 25-12-10/1651 din 26 noiembrie 2021, emis în urma examinării cererii prealabile, autoritatea publică pârâtă a reiterat poziția sa și a respins cererea prealabilă depusă de reclamantă (f.d. 21-25, vol. I).

La 24 decembrie 2021, Autoritatea Aeronautică Civilă a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Control Financiar de Stat (Inspecției Financiare), terți Arsenii Alina, Bodolica Irina, Botnaru Cristina, Bzovîi Andrei, Cărăușu Sergiu, Cazan Valeriu, Ceban Valeriu, Cebanu Andrei, Cebanu Olga, Chiriliuc Igor, Ciobanu Magdalena-Mădălina, Cobzac Tatiana, Conovalov Vladimir, Coroletchi Veaceslav, Cortac Natalia, Crețu Serghei, Croitor Sergiu, Croitoru Vasile, Culeva Nicolae, Curca Dorin, Curilova Elvira, Delibaltova Nina, Doru Cătălina, Drebujan Oleg, Dvornic Eugeniu, Fiti Alexandr, Gorea Vladimir, Grate Rodica, Gutium Anastasia, Kabanov Alexandr, Kuprina Irina, Latu Alexei, Manea Cristina, Melnic Vitalii, Muntean Simion, Nicolau Mihail, Niță Ala, Onesciuc Veronica, Păscăluță Mircea, Podlesnîi Serghei, Postolachi Mihail, Plamadeala Serhei, Railean Silvia, Rebeja Petru, Rusu Veronica, Țîpa Pavel, Țonu Victoria, Țurcan Natalia, Țurcan Tudor, Vozian Constantin, Znagovanu Marian, Buzu Nicolae, Stratan Dan, Nicolaescu Octavian, Coștei Eugeniu și Neaga Victor, cu privire la anularea prescripției nr. 25-05-10/1404 din 13 octombrie 2021, anularea deciziei nr. 25-12-10/1651 din 26 noiembrie 2021 emisă în urma examinării cererii prealabile, compensarea cheltuielilor de judecată.

Obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ constituie verificarea legalității actului administrativ individual defavorabil, și anume a Prescripției nr. 25-05-10/1404 din 13 octombrie 2021 privind lichidarea iregularităților constatate în rezultatul inspectărilor financiare tematice efectuate la Autoritatea Aeronautică Civilă.

Conform pct. 4 al Regulamentului privind organizarea şi funcţionarea Inspecţiei financiare din subordinea Ministerului Finanţelor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1026 din 02.11.2010 (în vigoare la momentul desfășurării controlului), misiunea Inspecţiei financiare constă în protecţia intereselor financiare publice ale statului prin exercitarea, conform principiilor transparenţei şi legalităţii, a controlului financiar centralizat al Ministerului Finanţelor privind conformitatea cu legislaţia a operaţiunilor şi tranzacţiilor ce ţin de gestionarea resurselor bugetului public naţional şi patrimoniului public.

Potrivit pct. 5 din același Regulament, 1) funcţiile de bază ale Inspecţiei financiare sunt:

a) inspectarea financiară a operaţiunilor şi a tranzacţiilor privind respectarea cadrului normativ în domeniul bugetar şi economico-financiar;

b) detectarea prejudiciilor/iregularităţilor la entităţile supuse inspectării (controlului) financiare, pe aspectele prevăzute în prezentul Regulament.

2) În procesul efectuării inspectărilor (controalelor) financiare, Inspecţia financiară cooperează, în caz de necesitate, cu alte autorităţi de inspectare şi control.

3) Inspectarea (controlul) financiară se desfăşoară:

a) conform programului de activitate elaborat pe tematici propuse de autorităţile publice şi incluse în baza evaluării riscurilor, coordonate cu Ministerul Finanţelor, în baza ordonanţelor emise în cadrul desfăşurării urmăririi penale, la persoanele juridice de drept public, la persoanele juridice de drept privat şi la persoanele fizice care practică activitate de întreprinzător şi asociaţiile obşteşti, pe tematica prevăzută în ordonanţele organelor de drept;

b) la solicitarea Aparatului Preşedintelui Republicii Moldova, Parlamentului, Guvernului, Curţii de Conturi şi Ministerului Finanţelor;

c) la solicitarea organelor de drept;

d) în baza solicitărilor, petiţiilor şi informaţiilor, inclusiv parvenite de la autorităţile publice centrale şi locale, privind încălcarea disciplinei financiare în activitatea entităţilor specificate în pct.6 al prezentului Regulament.

În cazurile menţionate la lit. d) a prezentului subpunct, asupra efectuării inspectării (controlului) financiare decide Ministerul Finanţelor.

Astfel, instanța reține că relevantă speței este Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014, care în art. 77 alin. (1) stabilește că activitățile efectuate în cadrul procesului bugetar și operațiunile legate de gestionarea finanțelor publice de către autoritățile/instituțiile bugetare sunt obiect al controlului financiar public intern, iar alin. (2) statuează principiile și modul de organizare a sistemului de control intern managerial, a activității de audit intern, precum și a funcției de coordonare și armonizare centralizată în domeniul controlului financiar public intern, se reglementează prin legislația privind controlul financiar public intern.

Conform art. 78 din Legea finanțelor publice şi responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25.07.2014, (1) inspectarea financiară se efectuează de către autoritatea administrativă responsabilă din subordinea Ministerului Finanţelor, în baza regulamentului aprobat de către Guvern. (2) În cadrul inspectării financiare se verifică activitatea economico-financiară, inclusiv prin investigări operative şi analize documentare efectuate în baza informaţiilor privind eventuale încălcări ale legislaţiei sau fraude în gestionarea şi utilizarea resurselor bugetare, în administrarea patrimoniului public, raportarea datoriei sectorului public, în calcularea profitului net al întreprinderilor de stat/municipale şi al societăţilor comerciale cu cota de participare a statului, precum şi a dividendelor şi a defalcărilor la buget ale unei părţi a profitului net al acestora.

Potrivit alin. (3) din aceeași normă, inspectării financiare pot fi supuse: a) autorităţile/instituţiile bugetare; b) autorităţile/instituţiile publice la autogestiune şi autorităţile bugetare independente – pe aspecte ale corectitudinii în utilizarea alocaţiilor financiare obţinute din bugetul public naţional, în gestionarea/utilizarea patrimoniului public, precum şi pe cele privind conformarea la regulile aplicabile achiziţiilor publice prevăzute de Legea nr. 131/2015 privind achiziţiile publice; c) întreprinderile de stat/municipale, societăţile comerciale în al căror capital social statul deţine o cotă-parte de cel puţin 25 la sută, precum şi persoanele afiliate acestora – pe aspecte ale gestionării/utilizării resurselor financiare şi/sau patrimoniului public ale entităţilor specificate la lit. a); d) alte persoane fizice şi juridice – pe aspecte ale gestionării şi utilizării resurselor financiare şi ale administrării patrimoniului public al entităţilor specificate la lit. a) şi c).

Alineatul (4) din art. 78 din Legea finanțelor publice şi responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014, prevede că inspectarea financiară se iniţiază: a) la solicitarea Prim-ministrului; b) de către ministrul finanţelor, care, prin intermediul autorităţii administrative responsabile din subordinea Ministerului Finanţelor, planifică inspectări financiare în funcţie de riscurile evaluate, aferente activităţilor procesului bugetar şi subiectelor menţionate la alin. (3); c) la solicitarea Curţii de Conturi.

Instanța reține că, în cadrul controlului de legalitate exercitat în condițiile Codului administrativ, obiectul examinării nu îl constituie oportunitatea măsurilor dispuse de autoritatea publică pârâtă, ci exclusiv conformitatea acestora cu normele de drept material și procedural aplicabile raportului administrativ dedus judecății. În acest sens, controlul judecătoresc vizează verificarea respectării competenței, a procedurii de emitere, a încadrării în limitele legii și a existenței unui temei juridic suficient pentru emiterea actului administrativ individual contestat.

Raportând aceste exigențe la circumstanțele speței, instanța constată că Prescripția nr. 25-05-10/1404 din 13 octombrie 2021 a fost emisă de către Inspectoratul Control Financiar de Stat (Inspecția Financiară) în exercitarea atribuțiilor sale legale de control asupra utilizării mijloacelor financiare publice, în temeiul competențelor stabilite prin actele normative ce reglementează activitatea acestei autorități și controlul financiar public intern. Actul contestat reprezintă o măsură administrativă subsecventă raportului de inspectare financiară tematică din 16 aprilie 2021, prin care autoritatea de control a stabilit existența unor abateri de la cadrul normativ privind salarizarea în sectorul bugetar și a dispus măsuri obligatorii de înlăturare a acestora.

Sub aspectul legalității formale, instanța reține că emiterea prescripției contestate a fost precedată de efectuarea procedurii de inspectare financiară tematică, desfășurată în temeiul unei solicitări oficiale a Prim-ministrului interimar, cu respectarea cadrului normativ aplicabil activității de control financiar. Din

materialele cauzei rezultă că verificările au fost realizate pe baza documentelor contabile puse la dispoziția organului de control de către Autoritatea Aeronautică Civilă, fără a fi reținută existența unor impedimente procedurale de natură să afecteze legalitatea accesului la informații sau desfășurarea controlului.

Instanța apreciază că dreptul la apărare al reclamantei a fost respectat, aceasta având posibilitatea de a prezenta documente, explicații și obiecții în cadrul procedurii administrative, precum și de a formula cerere prealabilă împotriva actului administrativ emis. Prin urmare, nu se constată încălcarea principiului contradictorialității sau a dreptului la participare efectivă în procedura administrativă, consacrate de Codul administrativ.

În ceea ce privește legalitatea materială a prescripției contestate, instanța reține că măsurile dispuse de Inspectoratul Control Financiar de Stat (Inspecția Financiară) vizează recuperarea unor sume calificate ca fiind cheltuieli neîntemeiate, rezultate din aplicarea necorespunzătoare a prevederilor Legii nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar. În concret, s-a reținut că unor angajați ai autorității reclamante le-au fost achitate suplimente salariale pentru cumularea atribuțiilor aferente unor funcții considerate temporar absente, în situații în care titularii funcțiilor respective se aflau în concediu, deplasare sau instruire.

Totodată, din analiza raportului de inspectare financiară tematică din 16 aprilie 2021, instanța constată că organul de control a examinat operațiunile de salarizare prin raportare la documentele primare contabile, statele de personal, ordinele interne emise de conducerea entității și evidențele privind acordarea suplimentelor salariale pentru cumul de funcții. În urma verificărilor efectuate, s-a reținut că, în anumite situații, au fost calculate și achitate suplimente salariale unor angajați pentru exercitarea atribuțiilor aferente unor funcții temporar vacante sau temporar absente, în condițiile în care titularii acestor funcții se aflau în concediu anual de odihnă, deplasare de serviciu sau instruiri profesionale.

Instanța constată că interpretarea noțiunii de „**funcție temporar absentă**” *a constituit elementul central al divergenței dintre părți*.

Astfel, motivul de bază al acțiunii l-a constituit pretinsa neclaritate a normei juridice incidente, generată de existența unor diferențe de redactare între versiunea în limba română și cea în limba rusă a textului art. 4 din Legea nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, în special sub aspectul noțiunii de „funcție temporar absentă” și al efectului sintagmei privind limita de „până la 60 de zile calendaristice”.

În esență, reclamanta susține că în versiunea în limba română a textului legal, utilizarea semnului de punctuație (virgula) după sintagma „până la 60 de zile calendaristice” ar conduce la interpretarea potrivit căreia limita de timp nu s-ar aplica tuturor situațiilor enumerate ulterior (precum concediul de odihnă, concediul

medical, deplasarea sau instruirea), în timp ce versiunea în limba rusă, prin absența unei asemenea delimitări sintactice, ar conduce la concluzia contrară, generând astfel o pretinsă ambiguitate normativă susceptibilă să afecteze legalitatea constatărilor pârâtului.

Instanța apreciază că acest argument nu poate fi reținut, fiind lipsit de temei juridic și contrazis de regulile de interpretare a normelor juridice stabilite de cadrul legislativ național. În acest sens, se reține că Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative stabilește în mod expres regulile de aplicare și interpretare a textelor legale, inclusiv în ipoteza existenței unor discrepanțe de redactare între versiunile lingvistice.

Astfel, potrivit principiilor generale de interpretare a actelor normative, textul actului normativ în limba de stat prevalează în cazul apariției unor divergențe de redacție între versiuni. Această regulă este expresia principiului legalității și a securității raporturilor juridice, asigurând unitatea de interpretare și aplicare a legii pe întreg teritoriul statului. Prin urmare, chiar presupunând existența unor diferențe de punctuație sau formulare între versiunile lingvistice invocate de reclamantă, acestea nu pot genera, în sine, o incertitudine juridică aptă să înlăture aplicabilitatea normei sau să afecteze validitatea actului administrativ emis în temeiul acesteia.

Instanța subliniază că interpretarea normelor juridice nu poate fi redusă la o analiză strict gramaticală a semnelor de punctuație, ci trebuie realizată în mod sistematic, teleologic și contextual, prin raportare la finalitatea reglementării și la ansamblul normativ din care aceasta face parte. În cazul de față, scopul reglementării instituite de art. 4 și art. 24 din Legea nr. 270/2018 este acela de a defini în mod limitativ situațiile în care poate interveni cumulul de atribuții cu acordarea unui supliment salarial, respectiv în ipoteza exercitării efective a atribuțiilor aferente unei funcții vacante sau temporar absente în sens juridic strict.

Or, interpretarea promovată de reclamantă, *în sensul extinderii automate a noțiunii de „funcție temporar absentă” la orice situație de absență fizică a titularului* (inclusiv concediu de odihnă, deplasare sau instruire), depășește cadrul normativ al legii și conduce la o lărgire nepermisă a sferei drepturilor salariale, fără un temei legal expres. O asemenea interpretare ar contraveni principiului legalității cheltuielilor bugetare, consacrat de normele privind finanțele publice, potrivit căruia nicio plată din bugetul public nu poate fi efectuată în lipsa unei baze legale clare și neechivoce.

Sub acest aspect, instanța reține că autoritatea publică pârâtă a aplicat în mod corect regula de interpretare sistemică a normei, raportând textul art. 4 din Legea nr. 270/2018 la ansamblul reglementării privind salarizarea în sectorul bugetar, precum și la principiul caracterului strict al drepturilor salariale acordate din fonduri publice. În această logică, noțiunea de „funcție temporar absentă” nu poate

fi echivalată cu orice formă de absență temporară a titularului, ci presupune o situație juridică determinată, în care atribuțiile funcției sunt exercitate în mod substitutiv, în condițiile expres prevăzute de lege.

Instanța mai reține că modificările ulterioare ale textului legal invocate de unele părți nu pot fi interpretate retroactiv ca o confirmare a pretinsei ambiguități normative în perioada supusă controlului. Dimpotrivă, *intervenția legislativă ulterioară are caracter de clarificare normativă și de ajustare a textului la o practică administrativă divergentă, fără a putea fi calificată ca o recunoaștere a ilegalității aplicării anterioare a legii*.

În ceea ce privește pretinsa diferență de sens între versiunile lingvistice ale textului legal, instanța constată că, potrivit principiilor generale de tehnică legislativă, *traducerile oficiale ale actelor normative nu pot altera conținutul juridic al normei și nu pot genera, prin ele însele, drepturi sau obligații diferite de cele prevăzute în textul oficial în limba de stat*. În consecință, chiar dacă se admite existența unei diferențe de punctuație sau structură sintactică, aceasta nu este de natură să modifice conținutul normativ al dispoziției și nici să afecteze legalitatea actului administrativ emis în aplicarea acesteia.

În plus, instanța reține că argumentul reclamantei, întemeiat pe pretinsa neclaritate a normei, nu este susținut de o practică administrativă constantă în sensul interpretării extinse a noțiunii de funcție temporar absentă. Dimpotrivă, din actele cauzei rezultă că interpretarea aplicată de organul de control este în concordanță cu practica generală de audit și control financiar în sectorul public, care distinge între absențele temporare ce generează devenirea funcțională vacantă a atribuțiilor și situațiile obișnuite de absență temporară care nu atrag automat mecanismul de cumul remunerat.

Prin urmare, instanța apreciază că Inspectoratul Control Financiar de Stat (Inspecția Financiară) a procedat la o interpretare corectă și coerentă a dispozițiilor legale incidente, în concordanță cu principiile legalității, securității juridice și bunei administrări a fondurilor publice. Critica reclamantei privind pretinsa neclaritate lingvistică a textului normativ nu poate justifica o practică de plată a unor drepturi salariale în afara cadrului legal și nu este de natură să înlăture caracterul neîntemeiat al cheltuielilor constatate prin prescripția contestată.

În consecință, instanța reține că argumentele referitoare la diferențele de redactare lingvistică a normei nu sunt apte să afecteze legalitatea actului administrativ emis de Inspectoratul Control Financiar de Stat (Inspecția Financiară) și nici să conducă la concluzia unei interpretări eronate a legii de către autoritatea publică pârâtă, constatările acesteia fiind temeinice și conforme cadrului normativ aplicabil.

Cu privire la argumentele reclamantei referitoare la pretinsa afectare a dreptului la muncă și la tratament egal, instanța reține că acestea nu pot fi

valorificate în cadrul prezentei cauze, întrucât obiectul litigiului nu îl constituie raporturile de muncă dintre autoritate și angajații săi, ci legalitatea unui act administrativ de control financiar. Eventualele consecințe indirecte asupra organizării interne a instituției nu sunt de natură să afecteze legalitatea actului contestat, în lipsa demonstrării unei încălcări directe a unui drept fundamental protejat de lege.

Instanța mai reține că principiul protecției resurselor financiare publice impune autorităților competente obligația de a verifica modul de utilizare a fondurilor bugetare și de a dispune măsuri de recuperare a sumelor achitate fără temei legal. În acest context, activitatea Inspectoratului Control Financiar de Stat (Inspecției Financiare) se circumscrie unui interes public major, respectiv asigurarea legalității și regularității cheltuielilor publice, precum și prevenirea utilizării neconforme a fondurilor bugetare.

Sub aspectul legalității procedurale, instanța nu a identificat vicii de procedură de natură să atragă anularea actului administrativ contestat. Emiterea prescripției a fost precedată de un control efectuat în limitele competenței legale, iar reclamanta a avut posibilitatea de a formula apărări atât în faza administrativă, cât și în faza judiciară. Lipsa participării unor terți la procedura administrativă nu este de natură să afecteze legalitatea actului, atâta timp cât obligațiile stabilite prin prescripție vizează entitatea controlată, în calitate de subiect de drept public responsabil de gestionarea fondurilor.

Referitor la criticile privind nerespectarea termenelor procedurale în soluționarea cererii prealabile, instanța reține că, deși termenele administrative au caracter de garanție procedurală, încălcarea acestora nu atrage automat nulitatea actului administrativ, în absența demonstrării unei vătămări concrete a dreptului reclamantei. Or, în speță, reclamanta a avut acces efectiv la instanță și a beneficiat de posibilitatea exercitării controlului judecătoresc asupra actului contestat, astfel încât nu se poate reține existența unei vătămări procesuale de natură să influențeze soluția pe fond.

În ceea ce privește obligația de recuperare a sumelor considerate neîntemeiate, instanța reține că aceasta reprezintă o consecință firească a constatărilor efectuate în cadrul controlului financiar, fiind expresia principiului legalității cheltuirii fondurilor publice. Stabilirea caracterului neîntemeiat al unor plăți salariale atrage, în mod logic și juridic, obligația entității verificate de a dispune măsurile necesare pentru restabilirea legalității situației financiare.

Totodată, se reține că prescripția contestată nu instituie sancțiuni, ci stabilește măsuri necesare pentru restabilirea legalității, fiind proporțională scopului urmărit. În lipsa unor probe care să infirme constatările organului de control, instanța concluzionează că acțiunea este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Raportând normele citate la speță, instanța reține că autoritatea pârâtă, potrivit prevederilor art. 7-8 din Codul administrativ, în calitate de autoritate publică, a acționat potrivit competenței în vederea realizării sarcinilor atribuite în baza legislației.

Instanța de judecată menționează că argumentele reclamantei, în esența lor, sunt neîntemeiate, faptele constatate de Inspectoratul Control Financiar de Stat (Inspecția Financiară) în cadrul controlului efectuat nu au fost combătute nici la etapa procedurii prealabile, nici în cadrul dezbaterilor judecătorești. Drept consecință, argumentele reclamantei cu referire la netemeinicia actului administrativ contestat, nu vor fi reținute de instanță, acestea având un caracter declarativ, nefiind confirmate prin probe în sensul art. 93 alin. (1) din Codul administrativ. Astfel, reclamanta a eșuat să demonstreze caracterul ilegal al actului administrativ contestat. Prin urmare, instanța conchide că partea reclamantă interpretează eronat normele de drept și situația de fapt.

Instanța de judecată constată cu certitudine că, reieșind din competența ce-i revine autorității pârâte atribuită conform cadrului normativ în vigoare, aceasta a acționat cu bună-credință și în limitele legii, cu respectarea scopului pentru care i-a fost atribuit dreptul și existența interesului public în verificarea operațiunilor și a tranzacțiilor privind respectarea cadrului normativ în domeniul bugetar și economico-financiar.

Astfel, prin activitatea administrativă a Inspectoratului Control Financiar de Stat (Inspecției Financiare) nu s-au încălcat drepturile sau interesele Autorității Aeronautice Civile. Totodată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de înscrisurile anexate la dosar, instanța reține că admiterea acțiunii în speță, ar constitui o imixtiune în activitatea Inspectoratului Control Financiar de Stat (Inspecției Financiare) și ar legaliza posibilitatea de a nu întreprinde măsuri de lichidare a încălcărilor constatate.

Analizând normele legale citate în raport cu circumstanțele de fapt ale speței și materialul probator administrat, instanța conchide că actul administrativ individual în privința reclamantei a fost emis de către autoritatea publică pârâtă în strictă conformitate cu prevederile legale.

Suplimentar, se reține și faptul că prescripția nr. 25-05-10/1404 din 13 octombrie 2021 nu constituie o sancțiune, ci o măsură administrativă menită să asigure respectarea cadrului normativ, iar Autoritatea Aeronautică Civilă a avut posibilitatea de a remedia neregulile constatate, fără a suporta consecințe juridice imediate.

Prin urmare, instanța nu a constatat admiterea unor abateri la emiterea actului administrativ în privința reclamantei de către Inspectoratul Control Financiar de Stat (Inspecția Financiară), ilegalitatea acestuia nefiind confirmată prin probe pertinente și concludente de către reclamantă, or argumentele invocate

de către reclamantă poartă un caracter pur formal, ceea ce în consecință constituie temei de respingere a acțiunii înaintate de Autoritatea Aeronautică Civilă ca fiind neîntemeiată.

Cu referire la argumentele secundare, instanța nu se va expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat. Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr. 288).

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. a) și f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale; în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată; respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

Astfel, din considerentele menționate, acțiunea înaintată de Autoritatea Aeronautică Civilă împotriva Inspectoratului Control Financiar de Stat, 56 de terți, cu privire la anularea prescripției nr. 25-05-10/1404 din 13 octombrie 2021, anularea deciziei nr. 25-12-10/1651 din 26 noiembrie 2021 emisă în urma examinării cererii prealabile, compensarea cheltuielilor de judecată, este neîntemeiată, or instanța apreciază că actul administrativ contestat a fost emis cu respectarea competenței legale, în baza unei proceduri conforme și în aplicarea corectă a normelor materiale incidente, nefiind identificate motive de nulitate sau de ilegalitate care să justifice anularea acestuia, iar pârâtul, prin argumentele și probele anexate la materialele cauzei, a demonstrat în ședința de judecată legalitatea acțiunilor sale.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f), 225, 231-232 din Codul administrativ, instanţa de judecată

**h o t ă r ă ș t e :**

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de Autoritatea Aeronautică Civilă împotriva Inspectoratului Control Financiar de Stat, terți Arsenii Alina, Bodolica Irina, Botnaru Cristina, Bzovîi Andrei, Cărăușu Sergiu, Cazan Valeriu,

Ceban Valeriu, Cebanu Andrei, Cebanu Olga, Chiriliuc Igor, Ciobanu Magdalena-Mădălina, Cobzac Tatiana, Conovalov Vladimir, Coroleţchi Veaceslav, Cortac Natalia, Creţu Serghei, Croitor Sergiu, Croitoru Vasile, Culeva Nicolae, Curca Dorin, Curilova Elvira, Delibaltova Nina, Doru Cătălina, Drebujan Oleg, Dvornic Eugeniu, Fiti Alexandr, Gorea Vladimir, Grate Rodica, Gutium Anastasia, Kabanov Alexandr, Kuprina Irina, Latu Alexei, Manea Cristina, Melnic Vitalii, Muntean Simion, Nicolau Mihail, Niță Ala, Onesciuc Veronica, Păscăluță Mircea, Podlesnîi Serghei, Postolachi Mihail, Plamadeala Serhei, Railean Silvia, Rebeja Petru, Rusu Veronica, Ţîpa Pavel, Ţonu Victoria, Ţurcan Natalia, Ţurcan Tudor, Vozian Constantin, Znagovanu Marian, Buzu Nicolae, Stratan Dan, Nicolaescu Octavian, Coștei Eugeniu și Neaga Victor, cu privire la anularea prescripției nr. 25-05-10/1404 din 13 octombrie 2021, anularea deciziei nr. 25-12-10/1651 din 26 noiembrie 2021 emisă în urma examinării cererii prealabile, compensarea cheltuielilor de judecată, *se respinge ca fiind neîntemeiată*.

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
judecătorul Ina Pruteanu

Copia corespunde originalului.
Judecătorul Ina Pruteanu